

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/197/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515215685
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1515215685.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: COFIDIS, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, na území SR konajúceho prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 11/3677, Bratislava, IČO: 50 595 628, zastúpeného: URBÁNI & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO : 36 646 181 proti žalovanému: Š. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, O., o zaplatenie 2 017,86 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 42C/443/2015-175 zo dňa 8. októbra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmeňuje tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.093,91€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 961,48€ od 17.4.2015 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti istiny 1 537,50 € a v časti príslušenstva, zmluvného úroku vo výške 33,62 % ročne z čiastky 480,36 € odo dňa 17.4.2015 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

1.1. Čiastočné zastavenie konania odôvodnil § 145 C.s.p. a poukazom na písomné podania žalobcu zo dňa 18.8.2015 a 21.2.2017, ktorými žalobca zoberal čiastočne žalobu späť.

1.2. Vo veci samej svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Banco Banif Mais, a.s. so sídlom Avenida 24 de Julho 98, Lisabon, časť Santos-o-Velho, Lisabon, Portugalsko spoločnosťou zapísanou v Obchodnom registri v Lisabone, číslo zápisu XXXXXXXXXX, ktorá na území Slovenskej republiky konala prostredníctvom organizačnej zložky: Banco Banif Mais, S.A., so sídlom Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, dňa 3.6.2013 zmluvu o úvere číslo 16/47, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému spotrebiteľský úver na dobu určitú vo výške 3 071,- € na nákup motorového vozidla značky Q.-O., EVČ: O. (výrobné číslo: C.). Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach

vo výške 147,27 €. Splátky boli v počte 48, so platnosťou do 20. dňa v mesiaci. Deň splatnosti prvej splátky bol 20.7.2013. Doba trvania zmluvy bola do 20.6.2017. Ročná úroková sadzba bola vo výške 33,62 %. Jednorazový spracovateľský poplatok bol vo výške 678,22 €, tento bol započítaný v mesačných splátkach. Poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity bol vo výške 33,12 €. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej ako „RPMN“) bola vypočítaná vo výške 59,60 %. Priemerná hodnota RPMN bola vo výške 22,96 %. Celková čiastka na úhradu (celkové náklady dlžníka spojené so spotrebiteľským úverom) predstavovala 7 068,96 €. Splátky vo výške 147,27 € boli v zmluve definované ako „výška každej mesačnej splátky úveru, prípadnej mesačnej splátky PZP, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia a trvalý príkaz“. Vyhlásením splatnosti a výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 7.4.2015 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžnej sumy pozostávajúcej z istiny vo výške 3 080,36 €, dlžného úroku vo výške 33,62 % p.a. zo sumy 3 782,34 € od 3.6.2013 do 14.4.2015 vo výške 568,41 €, úroku z omeškania do 14.4.2015 vo výške 136,49 €, dlžného úroku vo výške 33,62 % p.a. zo sumy 3 080,36 € od 15.4.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške referenčnej sadzby + 8 % p.a. zo sumy 3 648,77 € od 15.4.2015 až do zaplatenia, nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva vo výške 476,80 €. Zo zákazkového listu zo dňa 17.3.2015 súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu pomocou odťahovacej služby Jaslovský s.r.o., dňa 17.3.2015 odtiahol motorové vozidlo žalovaného A.: O. značky Q.-O., model D., z miesta odtiahnutia O. T. v O. do I., za toto odtiahnutie právny predchodca žalobcu zaplatil sumu 152,16 €. Zo znaleckého posudku číslo XXXXX vypracovaného znalcom H.. Q. Y. vo veci výpočtu hodnoty vozidla Q.-O. D. XXX D. D. U., A.: O. vyplývalo, že všeobecná hodnota uvedeného motorového vozidla bola 2 848,- €. Podľa kúpnej zmluvy číslo XXXXXXXXXXX/XXXXX zo dňa 26.5.2015 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a kupujúcim Q. Q., bytom P. G.Z. XXX/XX, S., došlo k predaju motorového vozidla značky Q.-O. D. XXX, A.: O. za kúpnu cenu vo výške 2 600,- €.

1.3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny vzťah stranami sporu založený zmluvou o úvere dňa 3.6.2013 je potrebné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky písané malými písmenkami boli už vopred pripravené, do ktorej sa dopisovali iba údaje týkajúce sa žalovaného, a to výška úveru, mesačná splátka, RPMN, celkové náklady spotrebiteľa, ročná úroková sadzba, pričom žalovaný tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť. Žalobca v konaní preukázal odfinancovanie peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade žalovaného v prospech žalovaného vo výške 3 071,- €. Žalovaný zaplatil právnemu predchodcovi žalobcu 30 splátok úveru, t.j. sumu 4 418,10 €. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou, a to 147,27 €, bez jasnej a určitej špecifikácie aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Žalobca takýmto postupom obchádzal jednotlivé ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj základné náležitosti zmluvy. Podľa ustanovení § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia, a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok). Súd prvej inštancie taktiež zistil, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa (v zmluve uvedená výška RPMN je 59,60 %, pričom správna výška má byť 62,99 %). Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver iba vo výške 3 071,- €, pričom žalovaný zaplatil žalobcovi sumu vo výške presahujúcej tento poskytnutý úver (úver poskytnutý v skutočnej výške 3 071,- € a žalovaným zaplatený vo výške 4 418,10 €). Súd prvej inštancie poukázal i na to, že právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva odňal žalovanému motorové vozidlo EČV: O., značky Q.-O., model D., ktoré následne predal za sumu 2 600,- €.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. Žalobca žiadal priznať voči žalovanému sumu 480,36 € s príslušenstvom pričom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Napriek tomu, že žalovaný bol v spore plne úspešný, súd mu náhradu trov konania nepriznal, keďže mu v spore žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku, voči jeho výroku ktorým súd žalobu zamietol, a nadväzujúcemu výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobca mal za to, že sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. f/ a písm. h/ C.s.p.. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. februára 2018, ktoré sa k ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. l/ zákona o spotrebiteľských úveroch vyjadruje nasledovne: „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel odvolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.“ Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých bol prezentovaný rovnaký názor (3Cdo/56/2018 zo dňa 17. apríla 2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23. apríla 2018, ako aj uznesenia Krajského súdu v Nitre, č. k.: 8Co/175/2019-249 zo dňa 12. septembra 2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici v uznesení, č. k.: 43Co/1/2019-209 zo dňa 21. marca 2019 a Krajského súdu v Trnave, č. k.: 10Co/124/2018-80 zo dňa 31. mája 2019. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR mal žalobca za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX zo dňa 3.6.2013 v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch jasným a zrozumiteľným spôsobom upravuje údaje o výške, počte a termínoch splátok, ktoré sú obsiahnuté priamo v úverovej zmluve, konkrétne v článku II. Individuálnych podmienok, kedy sa žalovaný so žalobcom dohodli splatiť poskytnuté peňažné prostriedky v 48 mesačných splátkach vo výške 147,27 €, splatných vždy k dvadsiatemu dňu v mesiaci. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola zmluvnými stranami stanovená ku dňu 20.7.2013 a splatnosť poslednej mesačnej splátky ku dňu 20.6.2017. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní opomenul Finančný plán, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a s ktorou je pevne spojený, a preto nie je potrebné, aby bol finančný plán, ktorý je súčasťou zmluvy, bol osobitne podpísaný, nakoľko tvorí so zmluvou jeden celok. Predmetný Finančný plán obsahuje podrobný rozpis splátok, z ktorého je zrejme v akom poradí sa splátky priradujú k nesplateným zostatkom, ako aj aká časť splátky pripadá na istinu, úrok či iné poplatky.

2.1. V súvislosti s údajom o RPMN žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa obmedzil len na tvrdenie, že v zmluve je uvedená výška RPMN 59,60 %, pričom správna výška má byť 62,99 %. V odôvodnení rozhodnutia sa neuvádza, na základe akého výpočtu súd dospel k tomuto výsledku, a ani to aké predpoklady vyplývajúce z úverovej zmluvy pre svoj výpočet použil. Žalobca poukázal na článok 5. Všeobecných podmienok Zmluvy o úvere č. 16147, ktorý obsahuje presný vzorec pre výpočet RPMN spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca. Prvoinštančný súd však pri posudzovaní, či úverová zmluva obsahuje správny údaj o výške RPMN úplne opomenul článok 5. Všeobecných podmienok a v odôvodnení rozhodnutia svoj výpočet bližšie nešpecifikoval. Pokiaľ konajúci súd vykonal prepočet prostredníctvom internetovej kalkulačky, tento nepredstavuje hodnoverný a relevantný dôkaz. Výpočty internetových kalkulačiek nie sú záväzné, sú len orientačné a dokonca môžu obsahovať chyby. V súvislosti s uvedeným žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 43Co/1/2019 zo dňa 21. marca 2019: „Je možné súhlasiť s odvolateľom aj v tom, že výpočet, ktorý by urobil okresný súd na niektorej z webových stránok citovaných okresným súdom v tzv. spotrebiteľskej kalkulačke nie sú záväzné.“ Záver súdu o tom, že hodnota RPMN je uvedená v úverovej zmluve nesprávne, je právne neudržateľný, nakoľko tento žiadnym spôsobom nešpecifikuje a nezdôvodňuje, v dôsledku čoho je odvolaním napadnutý rozsudok nepreskúmateľný a arbitrárny.

2.2. Žalobca vyjadril názor, že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, čo znamená, že súd bez opory v objektívne zistenom skutkovom stave žalobu žalobcu bezdôvodne zamietol. Rozsudok žalobca považoval zároveň za arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko pri posudzovaní žalobcovho nároku súd vôbec nebral do úvahy tvrdenia uvádzané žalobcom a z odôvodnenia rozhodnutia ani nie je zrejmé, ako sa s týmito skutočnosťami vyrovnal. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia nie je ani zrejmé, ktoré skutočnosti predkladané sporovými stranami pokladal súd za sporné a ktoré za nesporné, akými úvahami sa pri rozhodovaní spravoval, ktoré dôkazy vykonal, a ktoré nevykonal. Vyjadrenia a právne názory súd prvej inštancie sú nesprávne a nevychádzajú z objektívne zisteného skutkového stavu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. v rozsahu, v ktorom bola žaloba čiastočne zamietnutá) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6.1. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

6.2. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov;

6.3. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

6.4. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

7. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu Banco Banif Mais S.A. prostredníctvom svojej organizačnej zložky na území Slovenskej republiky Banco Banif Mais S.A., pobočka zahraničnej banky ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 3.6.2013 zmluvu o úvere č. XXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 3 071,- € s úrokovou sadzbou 33,62 % ročne a výškou RPMN 59,60 %, pri priemernej výške RPMN 22,96 % a žalovaný sa ho zaviazal splatiť v 48-tich mesačných splátkach vo výške 147,27 € splatných 20. deň v mesiaci. Splatnosť prvej

splátky bola určená na deň 20.8.2010 a splatnosť poslednej na deň 20.7.2013. Ako doba trvania zmluvy bol v zmluve uvedený údaj 20.6.2017. Dlžník sa okrem istiny a úrokov zaviazal zaplatiť i spracovateľský poplatok vo výške 678,22 €. Celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 7 068,96 €. Prílohou zmluvy bol i Finančný plán, ktorý obsahoval amortizačnú tabuľku, ako aj Všeobecné podmienky. Listom zo dňa 7.4.2015 veriteľ vyhlásil poskytnutý úver ku dňu 15.4.2015 za splatný a vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžných pohľadávok. Na zabezpečenie záväzku z uvedenej zmluvy o úvere veriteľ a dlžník uzavreli zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, na základe ktorej dlžník dočasne a bezodplatne previedol na veriteľa vlastníctvo vozidla značky Q.-O., model D., EČV: O. B.: C..

8. Posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom právny predchodca žalobcu pri jej uzatváraní a plnení vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Uvedené nespochybňoval ani samotný žalobca. Z týchto dôvodov bolo potrebné podrobiť predmetnú zmluvu prieskumu z hľadiska prípadnej prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 Občianskeho zákonníka a súčasne z hľadiska dodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovených v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, k čomu správne pristúpil i súd prvej inštancie. Odvolací súd sa však nemohol stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že posudzovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, resp. písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch pre absenciu správneho uvedenia náležitostí zmluvy požadovaných § 9 ods. 2 písm. j/ a písm. k/. V tejto časti súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

8.1. Odvolací súd pri posudzovaní predmetnej zmluvy o úvere nedospel k záveru, že by hodnota RPMN v zmluve bola uvedená nesprávne, ako to konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, a teda že by nebola dodržaná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že nepostačuje, ak sa súd v odôvodnení rozsudku obmedzí iba na konštatáciu nesprávnosti údajov o RPMN, ale musí tiež vysvetliť, na základe akých dôvodov dospel k tomuto záveru, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia spĺňalo požiadavky § 220 ods. 2 C.s.p., a aby bolo v konečnom dôsledku preskúmateľné. V zmluve o spotrebiteľskom úvere boli uvedené všetky náklady spotrebiteľa vstupujúce do výpočtu RPMN a v zmluve uvedená výška RPMN všetkým zmluvným podmienkam zodpovedá. Odvolací súd súdom prvej inštancie naznačenú nesprávnosť údajov o RPMN nezistil.

8.2. V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch odvolací súd poukazuje na potrebu eurokonformného výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. XXXX/XX/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady XX/XXX/EHS (ďalej len ako „smernica XXXX/XX/ES“), ktorú vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zdôraznil Najvyšší súd SR. V zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, toto ustanovenie pri jeho eurokonformnom výklade len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. K v zásade rovnakému záveru prišiel vo svojom rozsudku i Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej (C 42/15).

8.3. Možno teda konštatovať, že povinnosť dodávateľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch pri jeho eurokonformnom výklade bola v zmluve splnená. V posudzovanej zmluve je v súlade s týmto ustanovením uvedená výška (149,27 €) mesačných splátok, ich počet (48) a termíny (20. deň v mesiaci) jednotlivých splátok úveru, pričom v zmysle zmluvy tieto splátky zahŕňajú istinu, úroky i poplatky. V súlade so smernicou 2008/48/ES a nad rámec doslovného znenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch je v zmluve výslovne uvedená i frekvencia splátok (mesačne). Dokonca nad rámec požiadaviek smernice XXXX/XX/ES je prílohou zmluvy i amortizačná

tabuľka označená ako „Finančný plán“ s podrobným rozčlenením všetkých splátok podľa toho, ako sa započítavajú na istinu (navýšenú o spracovateľský poplatok) a úroky. Názor prvoinštančného súdu, že daná zmluva je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nebol správny.

8.4. Z vyššie uvedených dôvodov nebolo možné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, resp. písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa má teda voči žalovanému nárok na vrátenie úverovej istiny spolu s úrokmi a poplatkami tak, ako vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. V konaní nebolo sporné, že pôvodný veriteľ čiastočne dobrovoľnými úhradami žalovaného a čiastočne formu výťažku z predaja predmetu zabezpečovacieho prevodu práva na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky. Po v poradí druhom čiastočnom späťvzati sa žalobca domáhal istiny 480,36 €, zmluvného úroku odo dňa nezaplatenia prvej splátky do 16.4.2015 vo výške 481,12 €, úroku z omeškania odo dňa nezaplatenia prvej splátky do 16.4.2015 vo výške 132,43 €, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z čiastky 961,48 € od 17.4.2015 do zaplatenia a poplatkov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva vo výške 815,96 €. Výška dlžnej istiny a úrokov (zmluvných i zákonných z omeškania) zodpovedá priebehu splácania úveru tak, ako bol žalobcom preukázaný výstupom z informačného systému pomenovaným ako Finančný plán, výška dlžnej sumy nebola v konaní ničím spochybnená. Odvolací súd však nemohol žalobcovi priznať čiastku 815,96 €, ktorej zaplatenia sa domáhal titulom poplatkov súvisiacich s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva.

14. Podľa § 553c ods. 5 Občianskeho zákonníka ak výťažok dosiahnutý vykonaním zabezpečovacieho práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo, veriteľ je bez zbytočného odkladu povinný vydať osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, tú časť výťažku, ktorá po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva prevyšuje zabezpečenú pohľadávku a jej príslušenstvo.

14.1. Podľa § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva.

15. Právny predchodca žalobcu pristúpil k výkonu zabezpečovacieho prevodu práva formou predaja predmetu tohto prevodu, motorového vozidla Q.-O. D., A.: O. B.: C.. V zmysle ustanovenia § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka má zabezpečený veriteľ právo na náhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Dané náklady sa uspokojujú z výťažku z predaja predmetu zabezpečovacieho prevodu práva, a to prioritne, teda predtým, než sa z výťažku z predaja uspokojia zabezpečené pohľadávky. Takýto spôsob nakladania s výťažkom z predaja odvoditeľný zo zmyslu ustanovenia § 553c ods. 5 Občianskeho zákonníka je ustanovený na ochranu majiteľa prevádzaného práva, ktorý môže ale nemusí byť osobou totožnou s dlžníkom. Hoci v tomto prípade bolo predmetom zabezpečovacieho prevodu práva vlastnícke právo patriace dlžníkovi, na spôsobe nakladania s výťažkom to nič nemení. Nie je prípustné, aby bol celý výťažok predaja použitý na úhradu zabezpečenej pohľadávky s tým, že by sa následne veriteľ od majiteľa prevedeného práva domáhal úhrady nákladov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Nárok (teda právna možnosť uplatniť subjektívne právo) na úhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva vzniká iba vtedy, ak tieto náklady nemohli byť uspokojené z výťažku z predaja predmetu zabezpečenia, pretože tento výťažok prevyšujú. Ak sa veriteľ rozhodne použiť celý výťažok na uspokojenie svojej zabezpečenej pohľadávky, nakladá s výťažkom z predaja spôsobom odporujúcim zákonu. Nie je možné, aby si potom na základe takéhoto protiprávneho konania úspešne uplatnil právo na náhradu nákladov podľa § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka voči majiteľovi prevedeného práva (hoci by išlo o osobu totožnú s dlžníkom), nakoľko takýmto spôsobom by došlo k obchádzaniu účelu a zmyslu zákona.

15.1. Vyššie uvedené poradie uspokojovania pohľadávok z výťažku z predaja predmetu zabezpečovacieho prevodu práva nie je možné obísť ani zmluvným ustanovením, konkrétne článkom 19 Všeobecných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ktorý ustanovuje právo veriteľa na úhradu stanovených (paušalizovaných) poplatkov spojených s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Takéto zmluvné ustanovenie je z dôvodu, že obchádza zákon, neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že veriteľ má pri výkone zabezpečovacieho prevodu práva

v zmysle § 553d ods. 2 Občianskeho zákonníka iba právo na úhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom. Tieto náklady nie je možné paušalizovať a zahrnúť vo forme poplatkov do Všeobecných podmienok zmluvy o úvere, aj z tohto dôvodu je dané zmluvné ustanovenie neplatné, a to pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

16. Žalobca mal celkovo nárok na zaplatenie istiny 480,36 €, vyčísleného zmluvného úroku odo dňa nezaplatenia prvej splátky do 16.4.2015 vo výške 481,12 € a vyčísleného úroku z omeškania odo dňa nezaplatenia prvej splátky do 16.4.2015 vo výške 132,43 €, spolu teda 1 093,91 €.

17. Okrem vyššie uvedených súm žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z čiastky 961,48 € (t.j. istina a vyčíslené zmluvné úroky) za obdobie od 17.4.2015 do zaplatenia. Žalovaný sa dostal do omeškania s jednotlivými splátkami úveru, následkom čoho právny predchodca žalobcu úver vyhlásil ku dňu 15.4.2015 za splatný a vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžných pohľadávok. Nakoľko žalovaný do nasledujúceho dňa (§ 563 Občianskeho zákonníka) svoj dlh nesplnil, dostal sa ma ďalší deň, 17.4.2015, do omeškania s celou pohľadávkou zo zmluvy o úvere. Výška úrokov z omeškania vyplýva z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a je stanovená je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 17.4.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 %, preto výška úrokov z omeškania predstavuje 5,05 % ročne.

18. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.093,91€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 961,48€ od 17.4.2015 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Svojou žalobou sa žalobca domáhal celkovo zaplatenia vyčíslených položiek vo výške 3 538,72 €, pričom bol úspešný v rozsahu 1 093,91 €. Vo zvyšnej časti, spolu 2 444,81 €, bola žaloba zamietnutá, preto v danom rozsahu dosiahol úspech žalovaný, resp. žaloba bola vzatá späť, pričom za zastavenie konania zodpovedal žalobca, ktorý späťvzatím žaloby zastavenie konania procesne zaviniel. Žalobca tak dosiahol úspech v rozsahu 30,91 % a žalovaný v rozsahu 69,09 %. Vzájomný pomer úspechu preto dosahuje 38,18 % (69,09 % - 30,91 %) v prospech žalovaného, ktorý by mal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli, odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Nebude potom ani potrebné, aby o výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).